

VISOKI TRGOVAČKI SUD
putem
TRGOVAČKOG SUDA U OSIJEKU

Zagreb, 13. lipnja 2025.

Na broj: St-779/2024

Podnositelj žalbe: **PAVAO MRKONJIĆ**, OIB: 50443048410, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupaju punomoćnici Dijana Kladar i Tomislav Kelemen, odvjetnici u Zagrebu

Radi: razrješenja privremenog stečajnog upravitelja

ŽALBA

privremenog stečajnog upravitelja

1. Podnositelj žalbe obavještava Sud da će ga u ovom postupku zastupati punomoćnici Dijana Kladar i Tomislav Kelemen, odvjetnici u Zagrebu.

Prilog: punomoć

2. 28. svibnja 2025. na e-Oglasnoj ploči sudova je objavljeno rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, broj St-779/2024-17, kojim je sud privremenog stečajnog upravitelja Pavla Mrkonjića po službenoj dužnosti razriješio dužnosti u stečajnom postupku nad dužnikom OPUS TRAVEL jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću za ugostiteljstvo i usluge (dalje: dužnik) s danom 28. svibnja 2025. (točka I. izreke), zatim, imenovan je novi privremeni stečajni upravitelj (točka II. izreke), kojem je naloženo postupiti u skladu s odredbom čl. 89. Stečajnog zakona (dalje: SZ, točka III. Izreke) te je ujedno određeno da ima prava i obveze tijela dužnika pravne osobe (točka IV. izreke). Razriješeni privremeni stečajni upravitelj podnosi žalbu protiv navedenog rješenja zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, pobijajući ga u cijelosti.

3. Prvostupanjski sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te posljedično pogrešno primijenio odredbe čl. 11. st. 2., čl. 89. st. 1. i čl. 91. st. 1. Stečajnog zakona smatrajući da privremeni stečajni upravitelj svoju dužnost nije obavljao uspješno odnosno da nije postupio po nalogu suda, zbog čega postoji razlog za razrješenje. Upravo suprotno, privremeni stečajni upravitelj je svoju dužnost od dana imenovanja pa nadalje obavljao savjesno i uredno, u skladu s pravilima stečajnog postupka. Isto tako, učinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku (u vezi s čl. 10. SZ-a), zato što pobijano rješenje ne sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama te o njima postoji proturječnost između onoga što je u razlozima rješenja navodeno o sadržaju isprava i samih tih isprava

4. Zaključci na kojima prvostupanjski sud temelji pobijano rješenje u suprotnosti su s radnjama koje je žalitelj poduzimao u postupku. Žalitelj ukazuje na to da je u svrhu izrade Izvješća o financijsko - gospodarskom stanju dužnika podnio zahtjeve nadležnim tijelima za dostavu podataka, i to 21. siječnja 2025. zahtjeve Hrvatskoj agenciji za civilno zrakoplovstvo za dostavu podataka iz Hrvatskog registra civilnih zrakoplova, Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture za dostavu podataka o Upisniku brodova Republike Hrvatske, Gradskom uredu za katastar i geodetske poslove za dostavu podataka o posjedu nekretnina, Autoklubu Siget, Stanica za tehnički pregled vozila za dostavu podataka o vlasništvu motornih vozila te 30. siječnja 2025. zahtjev Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje za dostavu podataka o osiguranicima.

5. Nastavno na navedeno žalitelj je 19. ožujka 2025. podnio Izvješće o financijsko gospodarskom stanju dužnika (dalje: Izvješće) u skladu s odredbom čl. 89. st. 1. SZ-a. Izvješće je žalitelj namjeravao poslati još 12. ožujka 2025., kada je izradio zadnju verziju te je u nekoliko navrata pokušao kontaktirati dužnikovog zastupnika po zakonu (dalje: z.z. dužnika) da mu dostavi dokumentaciju koja nedostaje u svrhu izrade potpunog i preciznog Izvješća. Tjedan dana bez uspjeha je pokušavao stupiti u kontakt s knjigovodstvenim servisom z.z. dužnika kako bi pribavio nedostajuću dokumentaciju, nakon čega je, kako bih udovoljio uputi Suda kako to nalaže odredba čl. 89. st. 1. SZ-a, podnio Izvješće u skladu s podacima s kojima je u tom trenutku raspolagao. Prema tome, razlog podnošenja nepotpunog Izvješća nalazi se isključivo na strani z.z. dužnika.

6. Uvidom u Izvješće može se utvrditi da je zadnja verzija izrađena tjedan dana prije podnošenja i da naknadno nije mijenjano jer nije zaprimljena nedostajuća dokumentaciju te je na trećoj stranici Izvješća napomenuto kako slijedi: „Do dana pisanja ovog izvješća uspio sam stupiti u kontakt sa zakonskim zastupnikom društva Tomislavom Borbašom, koji je dostavio kontakt bivšeg knjigovodstva, no isti nisu odgovorili na pozive.“ Pored toga, na šestoj stranici Izvješća razriješeni privremeni stečajni upravitelj je naznačio da je upućivao telefonske i pisane pozive na adresu sjedišta dužnika te kućnu adresu z.z. dužnika sa zahtjevom za dostavu poslovne i financijske dokumentacije koja uključuje bilješke s objašnjenjima za svaku bilančnu poziciju o imovini i obvezama potrebnim za izradu Izvješća.

Dokaz: Izvješće o financijsko-gospodarskom stanju dužnika od 12. ožujka 2025.

7. Iako je prvostupanjski sud nakon dostavljenog Izvješća smatrao da je ono nepotpuno, iz toga nije moguće izvući zaključak da žalitelj nije postupio po nalogu suda. Ulažući napore da uspostavi komunikaciju sa z.z. dužnika i knjigovodstvenim servisom, žalitelj je čekao stanovito vrijeme te naposljetku dostavio Izvješće u skladu s podacima s kojima je u tom trenutku raspolagao.

8. Nadalje, kontaktiranje privremenog stečajnog upravitelja putem telefona od strane prvostupanjskog suda 18. travnja 2025. da dopuni Izvješće ne predstavlja jedan od predviđenih načina komunikacije kako to nalažu pravila stečajnog postupka. Odredbom čl. 12. SZ-a propisano je da se sudska pismena dostavljaju objavom pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, dok je odredbom čl. 13.a toga zakona propisano da se u stečajnom postupku mogu upotrebljavati elektronička sredstva komunikacije uz odgovarajuću primjenu pravila parničnog postupka pred trgovačkim sudovima, koja pravila ne predviđaju mogućnost komunikacije kojom se poslužio prvostupanjski sud. Prvostupanjski sud je stoga prilikom donošenja pobijanog rješenja bio dužan uzeti u obzir one radnje koje su posljedica pravilne forme naloga za postupanje u skladu s navedenim zakonskim odredbama.

9. Žalitelj ukazuje na to da kao stečajni upravitelj vodi stečajne postupke počevši od 2009. godine i da u radu ima veći broj aktivnih stečajnih i predstečajnih postupaka, kao i da je odvjetnik u vlastitom odvjetničkom uredu sa sjedištem u Zagrebu te iako je svjestan da ta činjenica ne smije utjecati na izvršenje obveza koje ima kao privremeni stečajni upravitelj, ipak je se ne može u potpunosti zanemariti. Naime, nije životno logično niti faktički moguće uvijek bez odgode reagirati na svaki telefonski poziv suda ili stranke. Unatoč tome, žalitelj je zahtjevu prvostupanjskog suda da dopuni Izvješće od 19. ožujka 2025. (telefonski nalog suda) udovoljio na način da je 18. travnja 2025. telefonskim putem izvijestio uređujućeg suca da će ponovno pokušati stupiti u kontakt sa z.z. dužnika, o čemu će ga povratno izvijestiti. Samo zato što je na telefonski nalog suda žalitelj „odgovorio“ telefonskim putem, prvostupanjski sud ne može izvesti zaključak da nije postupio po nalogu suda. Iako takav način komunikacije nije predviđen strogo formalnim pravilima stečajnog postupka, suprotno zaključku prvostupanjskog suda, nalogu je udovoljeno.

10. Unatoč tome što je privremeni stečajni upravitelj imao razumijevanja i čekao dostavu nedostajuće dokumentacije od strane z.z. dužnika, on je tijekom postupka bez ikakvih dokaza na žalitelja neopravdano „prebacio“ teret nemogućnosti uspostave komunikacije, a sve s ciljem da bi naveo sud da ga razriješi dužnosti, jednako kao što je i svojim radnjama prouzročio pokretanje prethodnog postupka. Z.z. dužnika nije pokušao na na adekvatan način stupiti u kontakt s žaliteljem, već se tijekom postupka neosnovano pozivao na potpuno neutemeljene i paušalne navode da „ne pronalazi način kako stupiti u kontakt s njim“. Da je z.z. dužnika doista imao namjeru stupiti u kontakt na raspolaganju je imao javno dostupna komunikacijska sredstva poput pošte za slanje dopisa u ured stečajnog upravitelja ili je mogao osobno pristupiti na adresu ureda. Osim toga, javno dostupan e-mail i broj telefona/mobitela također predstavljaju jedan od mogućih načina pokušaja uspostave komunikacije, a koji z.z. dužnika nije ni pokušao ostvariti. Ništa od toga ne bi bilo sporno da žalitelj nije taj koji je pokušavao uspostaviti komunikaciju, što je prvostupanjskom suda telefonskim putem i objasnio.

11. Nakon toga, prvostupanjski sud je privremenog stečajnog upravitelja rješenjem broj St-779/2024-15 od 8. svibnja 2025. pozvao na dopunu Izvješća, u koju svrhu su poduzete radnje kako slijedi. Dakle, 21., 22. i 28. svibnja 2025. pisanim putem (e-mail korespondencijom) žalitelj je obavijestio z.z. dužnika da mu dostavi nedostajuću dokumentaciju, zatim, izričito ga je upozorio na njegovu dužnost propisanu odredbom čl. 177. SZ-a te na posljedice iz čl. 178. SZ-a. Također, privremeni stečajni upravitelj je detaljno objasnio na koji način je potrebno dostaviti obrazloženje svih stavki te je z.z. dužnika upozorio da će u slučaju nepostupanja po zahtjevu biti podnesena prijava nadležnim tijelima. Iz elektroničke poruke od 22. svibnja 2025. jasno proizlazi i da je toga dana zaposlenik ureda privremenog stečajnog upravitelja telefonski kontaktirao z.z. dužnika.

Dokaz: e-mail korespondencija od 21., 22. i 28. svibnja 2025.

12. Dakle, žalitelj je čak tri puta putem e-maila pozvao z.z. dužnika da mu dostavi potrebnu dokumentaciju kako bi mogao sudu dostaviti potpuno Izvješće te ga upozorio na posljedice predviđene odredbama SZ-a, na što z.z. dužnika naprosto nije reagirao. Osim toga, do današnjeg dana dokumentaciju nije dostavio u spis predmeta prvostupanjskog suda. Treći po redu e-mail zahtjev, poslan 28. svibnja 2025. u 11:09 sati, predstavlja zadnju radnju podnositelja žalbe u vezi prethodnog postupka budući da je je pobijano rješenje objavljeno na e-Oglasnoj ploči istog dana u 13:41 sati. Dakle, **privremeni stečajni upravitelj je prije i nakon isteka roka danog rješenjem suda od 8. svibnja 2025. pokušao kako telefonski tako i pisanim putem pribaviti potrebnu dokumentaciju**, no, to je ponovno bilo bez uspjeha. Žalitelj stoga smatra da je udovoljio kako prvom (telefonskom) tako i drugom nalogu suda od 8. svibnja 2025. za dopunu Izvješća. Iz toga slijedi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu čl. 91. st. 1. SZ-a kada je podnositelja žalbe razriješio dužnosti privremenog stečajnog upravitelja.

13. Pored toga, iz zamolbe z.z. dužnika od 12. svibnja 2025. proizlazi da je on podnio zahtjev za razrješenje stečajnog upravitelja, na koju zamolbu se prvostupanjski sud poziva u obrazloženju pobijanog rješenja. Odredbom čl. 91. st. 1. SZ-a propisano je da sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika razriješiti stečajnog upravitelja. Slijedom navedenog, dužnik ni z.z. dužnika nisu

ovlaštene osobe koje mogu sudu uputiti zahtjev za razrješenje stečajnog upravitelja, koje pravno stajalište potvrđuje i sudska praksa Visokog trgovačkog suda. Pored toga, zamolba z.z.dužnika, iako pravila postupka nalažu suprotno, **nije objavljena na e-oglasnoj ploči**, zbog čega se stečajni upravitelj nije mogao o njoj očitovati.

Prilog: rješenje Visokog trgovačkog suda broj PŽ-7881/2016-2 od 18. siječnja 2017.

14. U suprotnom dužnik bi bio u mogućnosti birati koga želi za (privremenog) stečajnog upravitelja, iako zakonodavac prilikom izrade SZ-a nije na taj način koncipirao institut provođenja stečajnog postupka. Prema tome, osoba ovlaštena osoba za zastupanje dužnika pravne osobe ustrojenog oblika - j.d.o.o., s temeljnim kapitalom 1,00 EUR, čija stečajna masa nije dovoljna čak ni za pokriće troškova stečajnog postupka te koji ne vodi uredno poslovne knjige niti podnosi godišnje izvještaje, ne može neutemeljeno, bez ikakvih dokaza, zahtijevati ili sa sudom dogovarati promjenu stečajnog upravitelja. Žalitelj smatra da je obveza prvostupanjskog suda bila donijeti rješenje kojim nalaže z.z. dužnika dostaviti u spis dokumentaciju pod prijetnjom novčane kazne, a ne prikloniti se njegovim neutemeljenim navodima. Prema tome, sasvim je jasno da je nedopušten zahtjev za razrješenje privremenog stečajnog upravitelja podnesen od strane z.z. dužnika.

15. Žalitelj ističe da je prvostupanjski sud pobijano rješenje donio bez da ga obavijestio o namjeravanom razrješenju te mu nije pružio mogućnost da dokaže da iz opravdanih razloga nije bio u mogućnosti dopuniti Izvješće u skladu s danim nalogom. Umjesto toga, prvostupanjski sud je donio odluku koja se temelji na nedokazanim tvrdnjama z.z. dužnika. Nadalje, 29. svibnja 2025. žalitelj je podneskom pokušao obavijestiti prvostupanjski sud da z.z. dužnika ne želi surađivati, kao i o tome da je naveo da je sa sudom u dogovoru oko razrješenja žalitelja kao privremenog stečajnog upravitelja. Ostaje nejasno na temelju koje zakonske odredbe je z.z. dužnika bio involviran u postupak razrješenja privremenog stečajnog upravitelja.

Dokaz: podnesak od 29. svibnja 2025. s potvrdom primitka

16. Konačno, učinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku (u vezi s čl. 10. SZ-a), zato što pobijano rješenje ne sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama odnosno o njima postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava. Naime, odlučna činjenica – nemogućnost stupanja u kontakt sa z.z. dužnika i njegovo ignoriranje zahtjeva za dostavu dokumentacije je uzrok nedostavljanja dopune Izvješća, a koju činjenicu je prvostupanjski sud potpuno zanemario. Već samim uvidom u isprave koje prileže spisu prvostupanjski sud je na razini izvjesnosti mogao zaključiti da je z.z. dužnika osoba koja priječi uspostavu kontakta (a ne podnositelj žalbe), a u slučaju dvojbe imao je mogućnost pozvati privremenog stečajnog upravitelja da se očituje o razlozima nepostupanja po nalogu suda. Na temelju iskonstruiranih navoda z.z. dužnika da „ne pronalazi način kako stupiti u kontakt sa stečajnim upraviteljem“, prvostupanjski sud je nepravilno zaključio o postojanju razloga za razrješenje, iako iz samih isprava proizlazi drukčije. Žalitelj ističe da je u ranoj fazi postupka izvjestio prvostupanjski sud da ne uspijeva uspješno stupiti u kontakt sa z.z. dužnika, kao i da nije uspio stupiti u kontakt sa knjigovodstvenim servisom dužnika (valja napomenuti da je z.z. dužnika u zamolbi od 12. svibnja 2025. neistinito naveo da ga je spojio s knjigovodstvenim servisom).

17. Žalitelj ukazuje na to da ovo razrješenje predstavlja njegovo drugo razrješenje u protekle tri godine, koje može dovesti do gubitka prava na obavljanje službe stečajnog upravitelja odnosno do brisanja s liste stečajnih upravitelja (čl. 81. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona). Drugostupanjski sud prilikom ocjene opravdanosti razloga za razrješenje treba uzeti u obzir da je podnositelj žalbe stečajni upravitelj od 2009. godine i da značajan dio njegovih egzistencijalnih prihoda dolazi od obavljanja te dužnosti.

18. U konkretnom slučaju stečajni postupak nije otvoren, zbog čega novoimenovani privremeni stečajni upravitelj ne može imati prava i obveze tijela dužnika pravne osobe, kako je to nepravilno konstatirano točkom IV. pobijanog rješenja.

19. Slijedom navedenog, podnositelj žalbe predlaže drugostupanjskom sudu da prihvati žalbu kao osnovanu, ukine rješenje Trgovačkog suda u Osijeku broj St-779/2024-17 od 28. svibnja 2025. u cijelosti i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Pavao Mrkonjić
zastupan po: